

Sygn. akt IV KS 23/22

POSTANOWIENIE

Dnia 18 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

na posiedzeniu w trybie art. 539e § 1 i § 2 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 18 sierpnia 2022 r.,

sprawy **A. M. S.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 197 § 1 k.k.

z powodu skargi obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 13 maja 2022 r., sygn. akt VII Ka [...],

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w G., V Zamiejscowego Wydziału Karnego
z siedzibą w W.

z dnia 22 lutego 2022 r., sygn. akt V K [...],

p o s t a n o w i ł

1) oddalić skargę;

**2) obciążyć oskarżonego kosztami sądowymi postępowania
skargowego.**

UZASADNIENIE

A. M. S. został oskarżony o to, że w nocy z 2/3 sierpnia 2020 r. W miejscowości M. podając do spożycia alkohol 15-letniej P. H. poprzez jej upojenie, podstępem doprowadził pokrzywdzoną do obcowania płciowego poprzez odbycie z nią stosunku płciowego, tj. O czyn z art. 197 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 22 lutego 2022 r., V K [...], Sąd Rejonowy w G., V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w W. uniewinnił A. M. S. od popełnienia

zarzucanego mu czynu.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator, który zaskarżył go w całości i zarzucił mu obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. oraz błąd w ustaleniach faktycznych. W związku z tymi zarzutami skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Wyrokiem z dnia 13 maja 2022 r., VII Ka [...], Sąd Okręgowy w O. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w G., V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w W..

Skargę na wyrok sądu odwoławczego wniósł obrońca oskarżonego, który zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 13 maja 2022 r. I zarzucił mu naruszenie art. 437 § 2 k.p.k. poprzez uchylenie zaskarżonego apelacją wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania w celu przeprowadzenia przewodu sądowego w całości, pomimo że taka konieczność nie nastąpiła. Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w O. do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę prokurator wniósł o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga jest niezasadna. Przyczyną takiej jej oceny jest lektura uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, z którego wynika, że przyczyną uchylenia wyroku Sądu I instancji - wbrew twierdzeniom zawartym w skardze na wyrok sądu odwoławczego - nie była potrzeba przeprowadzenia przewodu sądowego w całości.

Sąd ten wskazał wprawdzie, że wobec przytoczonych wcześniej okoliczności, wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania był w pełni zasadny, ale nie użył sformułowania odwołującego się do przeprowadzenia przewodu sądowego w całości. Z pozostałej części uzasadnienia

wynika, że Sąd II instancji uznał za zasadne zarzuty sformułowane w apelacji prokuratora. Podał analizie przeprowadzone w sprawie dowody i przyjął, że wynika z nich, iż pokrzywdzona straciła świadomość po spożywaniu alkoholu z oskarżonym. Jej zeznania dotyczące fragmentów zdarzenia, o których pamięć powracała do niej pod postacią pozornie oderwanych obrazów i skojarzeń, wraz z zeznaniami świadka O. K. tworzą spójną całość. Dalej Sąd ten stwierdził, że nie podziela stanowiska Sądu I instancji, że małoletnia pokrzywdzona faktycznie upojona alkoholem spożywanym z dorosłym i roslym mężczyzną w pełni świadomie i dobrowolnie zgodziła się na obcowanie płciowe z oskarżonym. Za skarżącym Sąd podkreślił jej wiek, rozwój emocjonalny, brak doświadczenia w kontaktach intymnych z płcią przeciwną w szczególności z dojrzałymi mężczyznami oraz faktycznie sporadyczny wcześniejszy kontakt z alkoholem.

Podjmując decyzję o uchyleniu wyroku Sądu I instancji Sąd odwołał się jedynie do art. 437 § 2 k.p.k. bez szczegółowego wskazania, która z wymienionych w tym przepisie okoliczności zaistniała. Pomimo tego, z uzasadnienia jego wyroku wynika, że chodzi o przesłankę z art. 454 k.p.k. Zgodnie z tym przepisem, Sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono postępowanie. Przywołane wcześniej stwierdzenie o potrzebie ponownego rozpoznania sprawy, stanowi jedynie odwołanie do konsekwencji uchylenia wyroku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[as]